

haandhæve denne Deel af Loven. Nu er det en Ting, som man meget godt veed, at naar Skibsmandskabet bliver afmønstreret, er det glad ved at faae sine Penge og sin Frihed, og giver alle Retsfager Døden og Djævelen. Har Behandlingen ombord ikke været altsor oprørende, gide de ikke være over at faae Sagen paataalt, men hvis der var en Myndighed, der skulde iagttage deres Tarev i denne Retning, og naar de vidste, at en Skipper ved Henvendelse til en saadan kunde drages til Ansvar, er jeg overbevist om, at mange Misbrug, der finde Sted ombord, vilde komme for en Dag og blive straffede af Domstolene. Derfor ønsker jeg, som mit Forslag til § 12 viser, at der skal tilspies, at den Embedsmand, for hvem Afmønstringen finder Sted, skal foranstalte det Nødvendige med Hensyn til Sagens Paataale. Det er desværre ikke en let Sag for en Mastrors eller en Skibsbørg at faae en Sag sat i Gang, og mit Forslag i denne Henseende er ikke saa aldeles grebet ud af Lusten. Jeg er nærmest bleven opmærksom paa dette Punkt ved at see, at der ifølge den engelske Lovgivning findes en bestemt Myndighed i enhver Havn, som iagttager Skibsbefættningernes Tarev. Dermed har jeg udtalt, hvad der vedkommer de af mig til dette Afsnit stillede Forslag. — Der er dog een Bemærkning endnu at gjøre. I § 13 staaer der: „De Vidnesbyrd, som af Skipperne udstedes angaaende deres Skibsfolks Forhold i Tjenesten, maae for de Søfolks Vedkommende, der skulle have Søfartsbøger, i Fremtiden alene meddeles i disse.“ Jeg foreslaaer hertil, at Ordet „alene“ forandres til: „ikke“. Ved første Behandling udtalte jeg mig om det Unstelige i, at der udstedes Stubsmaal til Søfolk, men efter hvad jeg har bemærket, er Følelsen og Stemningen heri Thinget derimod; jeg har derfor frafaldet, ikke Overbeviisningen om det Rigtige heri, men at stille bestemt Forslag i denne Retning, og for at gjøre tydeligt, at det ikke maa skee, har jeg foreslaaet, at der istedetfor „alene“ sættes: „ikke“, hvorved den Ubestemtthed, som, især for Søfolk, er en uheldig Ting, undgaaes.

Eugen: Da det ærede Medlem, som nu fatte sig, ikke har følt sig foranlediget til at

motivere de Ændringsforslag, han i Forening med mig og andre Medlemmer har stillet, skal jeg tillade mig i Korthed at gjøre det paa vore Vegne. Det ærede Medlem har, som det vil sees, været med til at stille alle disse forskjellige Ændringsforslag; men at der dog i saa Henseende har været nogen Forstyrrelse hos ham, saaledes at han ikke altid har vidst, hvor han var, hvorved der er skeet nogen Sammenblanding, vil navnlig sees af de sidste Ord, han anførte, at han til § 13 havde stillet det Ændringsforslag, at der istedetfor „alene“ sættes: „ikke“. Dette burde nemlig aabenbart være et Underændringsforslag, da han lige nedensfor har været med til at foreslaae, at hele Paragraphen skulde udgaae, og det Samme gjælder om nogle andre Ændringsforslag, han har stillet, f. Ex. Forslaget under Nr. 12, som burde være et Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 10, der gaaer ud paa en ganske anden Ordning. — Ændringsforslaget under Nr. 7 gaaer ud paa, at der i Slutningen af § 2 istedetfor Ordene „uden i de i §§ 3 og 6 ommeldte Tilfælde“ skal sættes: „; jevnfør dog § 3“. Grunden til, at dette Forslag er fremkommet, er den, at vi ikke have kunnet indrømme, at de Bestemmelser, der ere givne i § 3, vedrøre egentlige legemlige Revjelsler, hvorimod de mere gaae ud paa en Tvang, som Skipperen tiltaager sig Ret til at udøve, for at skaffe sig Rydighed. — Under Nr. 8 have vi tilladt os at foreslaae en Forandring i det første Stykke af § 3. Dette Forslag staaer i Forbindelse med det, der er stillet under Nr. 21 til § 6, om at denne Paragraph skal udgaae, og da jeg anseer dette Forslag for det væsentligste af dem, vi have tilladt os at stille, skal jeg omtale det i Forening med Forslaget under Nr. 8. Det vil maaskee erindres, at jeg under denne Sags første Behandling tillod mig varmt at anbefale Thinget at søge bortskaffet af Loven Ordet „Tamp“, eller at det med andre Ord bestemtes, at det ikke til Overholdelsen af Disciplinen ombord skulde være Skipperen tilladt at tampe eller at lade tampe navnlig Dreng, med Hensyn til hvilke det forekommer mig at være mindst fornødent. Man vil nemlig let kunne finde andre Disciplinairstraffe, som virke nok saa meget og nok